

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5091/2539

อัยการ สำนักงาน อัยการ สูงสุดโจทก์ นาย อรรถ สิทธิ์ หรือ ไต้เล็ก แซ่ซิ้มจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 4, ป.อ. มาตรา 289, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 91

## ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยที่ใช้เหล็กแป้นน้ำตี จ. 2 ที่ จนสลบไปแล้วสั่งให้ ย. นำน้ำมาราดให้ฟื้นขึ้นมาทำงานต่อได้ประมาณ 10 นาที แล้วตีซ้ำอีก และใช้อาวุธปืนยิงอีก 2 นัดจน จ. ตาย และการที่จำเลยใช้เหล็กสแตนเลสข้าง ป. ซึ่งนั่งสับหูกคัดปลาอยู่เพราะไม่มีเวลาพักผ่อนจนสลบคากองปลา และสั่งให้ ย. ลากมาไว้ท้ายเรือ เมื่อจำเลยบังคับเรือหนีเรือรบของประเทศสหภาพเมียนมาร์ได้ถามย. ว่าฟื้นหรือยังเมื่อยังไม่ฟื้นจึงให้ ย. โยน ป. ลงทะเล เป็นการกระทำที่ประสงค์ให้ผู้ตายได้รับความเจ็บปวดและทรมานก่อนตาย เป็นการฆ่าผู้อื่นโดยทารุณโหดร้าย ความผิดฐานมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองเป็นความผิดต่างกรรมกับความผิดฐานฆ่าผู้อื่น แม้ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นศาลลงโทษจำคุกตลอดชีวิตก็ต้องกำหนดโทษในความผิดฐานมีอาวุธปืนไว้ด้วย

## คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยกับพวกอีก 2 คน ที่หลบหนีได้ร่วมกันกระทำความผิดหลายกรรมต่างวาระกัน กล่าวคือ จำเลยมีอาวุธปืนพกไม่มีเครื่องหมายทะเบียนของเจ้าพนักงานประทับและไม่ทราบขนาดจำนวน 1 กระบอก และมีกระสุนปืนขนาดเดียวกันกับอาวุธปืนจำนวนหลายนัดไว้ในครอบครอง โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ และในระหว่างวันที่ 25 พฤศจิกายน 2535 เวลากลางวัน ถึงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2535 เวลากลางวัน จำเลยได้ร่วมกับพวกอีก 2 คน ที่หลบหนีใช้ท่อนเหล็กเป็นอาวุธตีและใช้อาวุธปืนยิงนายจันได กิคอม โดยเจตนาฆ่าแล้วโยนนายจันไดทิ้งในทะเล อันเป็นการกระทำโดยทารุณโหดร้ายและไตร่ตรองไว้ก่อน เป็นเหตุให้นายจันไดถึงแก่ความตาย ต่อมาในระหว่างวันที่ 7 ธันวาคม 2535 เวลากลางวัน ถึงวันที่ 10 ธันวาคม 2535 เวลากลางวัน จำเลยร่วมกับพวกอีก 2 คนที่หลบหนีใช้ท่อนเหล็กสแตนเลสเป็นอาวุธขว้างปานายปราโมทย์ สินทรภูกภิรเวณศิริชะทำให้นายปราโมทย์หมดสติ โดยเจตนาฆ่าแล้วโยนนายปราโมทย์ทิ้งในทะเลอันเป็นการกระทำทารุณโหดร้ายและโดยไตร่ตรองไว้ก่อน เป็นเหตุให้นายปราโมทย์ถึงแก่ความตายเหตุทั้งหมดเกิดในเรือไทยซึ่งกำลังแล่นอยู่ในบริเวณทะเลน่านน้ำของประเทศสหภาพเมียนมาร์และตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระนองจังหวัดระนอง เกี่ยวพันกัน ต่อมาวันที่ 31 มกราคม 2537 เจ้าพนักงานตำรวจจับจำเลยได้ ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 4 วรรคสอง, 288, 289, 83, 91 และพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7, 72 จำเลยให้การปฏิเสธศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 289(5), 91 รวม 2 กรรม และตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืนพ.ศ. 2490 มาตรา 7, 72 ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยทารุณโหดร้ายให้ประหารชีวิต เมื่อลงโทษประหารชีวิตแล้ว จึงไม่อาจนำโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ มาเรียงกระทลงโทษจำเลยอีกจำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ลดโทษจำเลยหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบด้วย มาตรา 52(1) คงจำคุกตลอดชีวิต นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นจำเลยฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า พยานโจทก์ทั้งสองผู้ตายทั้งสอง กับนายгим สายสะอาด ได้ลงเรือไปกับเรือลี้มเดือนอุดมชัย 49 จริง ที่จำเลยอ้างว่า นายเทอดทูลเป็นผู้จัดหาลูกเรือเอง ลูกเรือที่ไปกับจำเลยชื่ออะไรบ้างจำไม่ได้และไม่รู้จักผู้ตายและพยานในคดีนี้ ชัดต่อเหตุผล เพราะนายเทอดทูลอยู่ที่จังหวัดระนอง เรือที่จำเลยเป็นนายเรือเพิ่งดัดแปลงใหม่ออกจากท่าเรือสมุทรสาคร การรับคนงานที่ต้นทางย่อมสะดวกมากกว่าหาจากปลายทางสงมา ข้ออ้างของจำเลยฟังไม่ขึ้นที่จำเลยฎีกาต่อไปว่าพยานหลักฐานโจทก์มีเหตุควรสงสัยต้องยกประโยชน์ให้แก่จำเลยโดยพิพากษายกฟ้องนั้น เห็นว่านายบุญเลิศและนายเวสต่างเบิกความยืนยันว่า ขณะไปกับเรือลี้มเดือนอุดมชัย 49 ที่จำเลยเป็นไต้เรือโดยออกจากท่าเรือมหาชัย จังหวัดสมุทรสาคร เมื่อปลายเดือนตุลาคม 2535 มีลูกเรือประมาณ 10 คน ไปถึงท่าเรือจังหวัดระนองแล้วหาลูกเรือชาวเมียนมาร์เพิ่มอีกประมาณ 16 คน ออกหาปลาในทะเลประเทศสหภาพเมียนมาร์เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2535 ใช้เวลาลากอวนจับปลาอยู่ในทะเลนานแรมเดือน พยานทั้งสองได้เห็นจำเลยทำร้ายร่างกายลูกเรือเกือบทุกคนหาว่าทำงานล่าช้า แม้คนที่ขยันขันแข็งก็ยังไม่ทันใจจำเลยและเห็นจำเลยใช้ท่อนเหล็กแป้นน้ำตายนันได แล้วใช้อาวุธปืนยิงซ้ำที่หน้าผากและหน้าอกจนตาย และสั่งให้นายยักษ์โยนศพทิ้งทะเล และได้เห็นจำเลยใช้ท่อนเหล็กสแตนเลสขว้างลูกศรชะนายนายปราโมทย์จนสลบพอดีเรือเข้าเขตหวงห้ามของประเทศสหภาพเมียนมาร์ เรือรบของประเทศสหภาพเมียนมาร์จึงไล่จับเรือลี้มเดือนอุดมชัย 49 ขณะจำเลยบังคับเรือหลบหนีการจับกุมได้สั่งให้โยนนายปราโมทย์ลงทะเล เหตุการณ์ดังกล่าวล้วนเกิดขึ้นเวลากลางวัน สถานที่เกิดเหตุก็อยู่บนเรืออันเป็นสถานที่แคบ ๆ พยานย่อมเห็นได้โดยชัดเจนน่าเชื่อว่าพยานทั้งสองเบิกความตามความจริง สาเหตุที่จำเลยทำร้ายลูกเรือคงเนื่องมาจากการให้ลูกเรือทำงานได้รวดเร็วแข่งเวลาเพื่อจะได้จับปลาได้มาก เพราะจำเลยมีส่วนได้เป็นเปอร์เซ็นต์จากการขายปลา นอกจากเงินเดือนอีกด้วย ทั้งเป็นการไปจับปลาในน่านน้ำของประเทศอื่น หากล่าช้าอาจถูกจับกุมได้เป็นเหตุผลสนับสนุนให้คำเบิกความของพยานโจทก์ทั้งสองน่าเชื่อถือขึ้น ขึ้นสอบสวนพันตำรวจโทสุเทพ ฉေးเจริญพนักงานสอบสวนก็เบิกความยืนยันว่า จำเลยให้การรับสารภาพตามคำให้การเอกสารหมาย จ.13 และได้นำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำให้การรับสารภาพให้ถ่ายรูปไว้เป็นหลักฐานด้วย ตามบันทึกเอกสารหมาย จ.9 พร้อมภาพถ่ายทั้ง 7 ภาพ พนักงานสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ไม่มีส่วนได้เสียกับฝ่ายใด และไม่เคยรู้จักจำเลยมาก่อน ไม่มีข้อระแวงว่าจะเบิกความปรักปรำใส่ร้าย น่าเชื่อว่าเบิกความตามสัตย์จริงจึงรับฟังได้ว่าจำเลยให้การรับสารภาพขึ้นสอบสวนโดยสมัครใจคำให้การมีรายละเอียดเจือสมคำเบิกความของพยานโจทก์ในชั้นศาลพยานหลักฐานเท่าที่โจทก์นำสืบมานี้ น้ำหนักมันคงรับฟังได้โดยปราศจากความสงสัยว่าจำเลยได้ฆ่าผู้ตายทั้งสองจริง พยานจำเลยไม่อาจหักล้างพยานโจทก์ การกระทำของจำเลยที่ใช้เหล็กแป้นน้ำตายนันได 2 ที จนสลบไปแล้วสั่งให้นายยักษ์นำน้ำมาราดให้ฟื้นขึ้นมาทำงานต่อไปประมาณ 10 นาที แล้วตีซ้ำอีกและใช้อาวุธปืนยิงอีก 2 นัด จนนายจันไต่ตาย และการที่จำเลยใช้เหล็กสแตนเลสขว้างนายปราโมทย์ซึ่งนั่งสัปหงกคดปลาอยู่เพราะไม่มีเวลาพักผ่อนจนสลบคากองปลา และสั่งให้นายยักษ์ลากมาไว้ท้ายเรือ เมื่อจำเลยบังคับเรือหนีเรือรบของประเทศสหภาพเมียนมาร์ได้ถามนายยักษ์ว่าฟื้นหรือยังเมื่อปรากฏว่ายังไม่ฟื้นจึงให้นายยักษ์โยนนายปราโมทย์ลงทะเลนั้น เป็นการกระทำที่ประสงค์ให้ผู้ตายได้รับความเจ็บปวดและทรมานก่อนตาย ซึ่งตามความรู้สึกของวิญญูชนธรรมดาเป็นการทารุณโหดร้าย ความผิดของจำเลยจึงต้องด้วยลักษณะฉกรรจ์เป็นการฆ่าผู้อื่นโดยกระทำทารุณโหดร้ายที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้นศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้นหนึ่ง ความผิดฐานมี

อาวุธปืนไว้ในครอบครองเป็นความผิดต่างกรรมกับความผิดฐานฆ่าผู้อื่น แม้ความผิดฐานฆ่าผู้อื่น ศาลชั้นต้นจะลงโทษประหารชีวิต และศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นจำคุกตลอดชีวิต ก็ต้องกำหนดโทษในความผิดฐานมีอาวุธปืนไว้ด้วยที่ศาลล่างทั้งสองไม่กำหนดโทษในความผิดนี้ไว้ เป็นการไม่ชอบศาลฎีกาเห็นควรแก้ไข"พิพากษาแก้เป็นว่า ความผิดฐานมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองให้จำคุก 1 ปี 6 เดือน ลดโทษให้หนึ่งในสาม คงจำคุก 1 ปีเมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้วคงจำคุกตลอดชีวิต ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 91(3) นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

## องค์คณะ

---

ปรีชา บุรณะไทย · บุญธรรม อยู่ฟู · ณรงค์ ตันติเตมิต

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5091/2539>